

[Bundvad.]

af en folkepensionsordning for gamle. Jeg vil også nævne, at vi er tilfredse med, at de små skatteydere er fritaget for bidragspligten.

Det grundlag, der hermed etableres, er det muligt at bygge videre på, når samfundets økonomi tillader det, og det kan ske ved, at reguleringsprocenten, der nu er sat til 9, forhøjes. Jeg vil gerne sige, at jeg tror, det havde været bedst, om man havde fulgt det socialdemokratiske forslag om fastlæggelse af den gradvise udvikling til en fuldstændig folkepension. Det ville man imidlertid ikke, men det er min opfattelse, at således som vi nu har fastlagt ordningen, kan man ikke ved fremtidige reguleringer komme uden om en ny drøftelse af det socialdemokratiske forslag, og jeg tror, det bliver vejledende for den vej, man vil gå fremover.

Idet jeg takker den radikale repræsentant i kommissionen og partiets medlemmer i udvalget for godt samarbejde på vejen frem til et resultat, skal jeg på mit partis vegne indstille de nævnte lovforslag til vedtagelse.

Ragnhild Andersen: Efter adskillige års ventetid kommer endelig den længe lovede folkepension til anden behandling. 7 års drøftelser i en kommission og 7 måneders fornyede drøftelser i et folketingsudvalg har sat den ventende befolkning og de utålmodigt ventende rentemodtagere på en hård prøve.

Vi skal i dag træffe afgørelse om de første skridt på vejen til en folkepensionsordning, for de ældre først og fremmest, og til en forbedret invalidepensionsordning. Der er næppe nogen sag i vort land, der har været fulgt med en så levende interesse som spørgsmålet om folkepensionen. Ikke alene de ældre, rentemodtagerne og de invaliderede, men næsten hele befolkningen har været brændende interesseret, ja, man kan godt sige levende deltagere i kampen for at få en fornuftig og forsvarlig løsning på dette store spørgsmål, en løsning, som skulle kunne føre til økonomisk tryghed for alle i alderdommen, føre til, at ingen gamle i vort land behøvede at frygte morgendagen. Det blev da også hilst med glæde af befolkningen og især af rente-

modtagerne, at de to partier, socialdemokratiet og det radikale venstre, som er de oprindelige forslagsstillere med hensyn til fællesforslaget, der behandles her i dag sammen med kommunisternes forslag, erklærede, at folkettinget ikke ville begynde sommerferien, før dette forslag havde været til anden behandling. Især de dårligst stillede, for hvem det er svært at klare dagen og vejen, håbede på og håber på, at det forslag, vi i dag behandler, vil betyde et nyt liv for rentemodtagerne, bedre økonomiske kår, så de ikke skal plages af økonomiske sorger og bekymringer for udkommet.

De har i den altfor lange ventetid ofte næsten tabt troen på, at der vil komme noget ud af folkepensionen. Nu håber de påny, at der vil komme noget for dem, og at der vil komme fart i udviklingen af en egentlig forsvarlig og økonomisk betryggende folkepension.

Hvad er der så kommet ud af de mange måneders udvalgsarbejde, bag hvilket der ligger syv års arbejde i folkeforsikringskommissionen? Det er jo spørgsmålet for de tusinder, der venter, og for hele befolkningen. Kan man sige, at resultatet af det arbejde, der er foregået i udvalget, vil blive en lov, som bevirker økonomisk betryggende alderdom for de dårligst stillede? Er den tryghed opnået, som de to partier, socialdemokratiet og det radikale venstre, lovede befolkningen, da de for et år siden offentliggjorde deres fællesforslag og erklærede, at de ville anvende deres flertal her i folkettinget til om fornødent alene at sikre denne betydningsfulde folkelige reforms gennemførelse? De to partier kunne uden vanskeligheder have fastholdt hovedlinien i deres oprindelige forslag, så meget mere som de jo ved, at de her i folkettinget vil have sikker parlamentarisk majoritet for en betryggende folkepension, idet der jo udover de to partier også kan ventes støtte fra kommunisterne og, tør jeg vel sige, retsforbundet, om ikke fuldtud, så dog på de afgørende områder i spørgsmålet om fremskaffelse af en for de dårligst stillede betryggende folkepension.

De to partier fastholdt imidlertid ikke deres oprindelige forslag. De appellerede til samarbejde hos venstre og de konservative for, som de sagde, at opnå enighed om et